

COMBAT

DIARI ANTIFFEIXISTA DE LA TARDÀ

Núm. 43

Girona, dimarts 8 de setembre del 1936

Preu 15 cts.

La pitjor acusació

Pel seu interès publiquem avui el següent article de «La Publicitat»

La col·laboració estrangera a la rebel·lió espanyola, reconeguda per tothom, és la pitjor acusació a la venalitat, a la inèpcia dels militars espanyols de la restauració ençà. Els generals rebels, amb la sublevació han demostrat que Espanya no tenia exèrcit ni material de guerra aprofitable. En alçar-se contra el règim i el Govern comptaven gairebé amb tot l'aparell militar d'Espanya, però per a mantenir la rebel·lió han hagut de comprar armes, municions, avions i oficials fora d'Espanya i llogar unes forces mercenàries. ¿Què tenia, doncs, l'exèrcit espanyol, que mereixés aquest nom? Ara s'ha vist ben clar que Espanya no hauria pogut resistir ni vuit dies de guerra amb qualsevol altre país d'Europa.

Aquesta ficció que l'ajut del feixisme estranger cada dia fa més vergonyosa durant anys i anys ha costat més de la meitat del pressupost, de despeses de l'Estat espanyol. L'exèrcit consumia més de la meitat del pressupost, però Espanya estava indefensa en tots sentits, fins a la extrem que els mateixos militars que absorbiens aquestes sumes fabuloses, quan s'han volgut sublevar han hagut de comprar les armes i els homes a l'estrange. Ni estaven preparats per una guerra civil. ¿Com es fonien les enormes partides que els contribuents havien d'omplir? El compte és clar: servien per a mantenir ben regalats cinc-cents vuitanta generals inútils i una oficialitat proporcionada a un generalat monstruós. Les milionades que el poble ha hagut de pagar han servit per a alimentar una casta corrumpuda que quan ha vist perillar el seu negoci s'ha girat contra el país que havia enganyat sistemàticament i no mira prim a passarlo a sang i foc per defensar els seus ínics privilegis.

Aquesta consideració sola és prou per a justificar la ira que el poble sent davant de la provocació d'aquests homes que li han xuclat la sang de les venes sense compassió. Cal només comparar les partides del pressupost dedicades a Instrucció Pública i les del pressupost de Guerra, per veure qui té raó entre el poble i els sublevats. Espanya no tenia escoles, però tampoc no tenia armament ni exèrcit eficaç; el departament de Guerra, però, en cinquanta anys ha consumit una quantitat astronòmica de milions; en canvi, els diners que ha esmercat en Instrucció Pública durant mig segle no sumen els que ha destinat al departament de Guerra en aquests tres últims anys. Si les partides haguessin estat canviades, és a dir, si tot el que s'ha despès en exèrcit hagués estat aplicat a Instrucció, Espanya potser no hauria tingut canons, però hauria tingut escoles, i no patiria el flagell que l'arrasa per tots quatre costats. Per què no hem tingut escoles ara tenim una guerra civil furiosa, i els que la fan han de comprar les eines a l'estrange.

DESPRES DE LA MILITARADA

Les J. O. N. S. de Falange, una de les Organitzacions Feixistes més importants d'Espanya

II

Sabem que els originals de Falange Espanyola que varem publicar ahir varen causar sensació. Avui seguim la continuació publicant també algun altre document d'aquests criminals que volien ensorrar Espanya instaurant una dictadura militar. En ells veuran els nostres lleïdors l'espiritu inicu, el virus que brollava dels seus cors carregats de fel que els impulsava a cometre tota classe d'actes de feudalisme i xuleria.

Un dels clàssics juraments d'adhesió que es comprometien a seguir en tots els seus paràgrafs era el següent:

«FALANGE ESPAÑOLA
DE LAS J. O. N. S.

Juramento de adhesión

«Juro darme siempre al servicio de España».

«Juro no tener otro orgullo que el de la Patria y de la Falange, vivir bajo la Falange con obediencia y alegría, impetu y paciencia, gallardía y silencio.»

«Juro lealtad y sumisión a nuestro Jefe, honor a nuestros muertos, imposible perseverancia en todas las vicisitudes.»

«Juro dondequiera que esté para obedecer o para mandar, respetos a nuestra jerarquía del primero al último rango.»

«Juro rechazar y no dar por oída toda voz de amigo o enemigo que pueda debilitar el espíritu de la Falange.»

«Juro mantener sobre todas las cosas la idea de Unidad: Unidad entre las tierras de España, Unidad entre las clases de España, Unidad en el hombre y entre los hombres de España.»

«Juro vivir en esta Santa Hermandad con todos los de la Falange y prestar todo auxilio y deponer toda diferencia siempre que sea invocada esta Santa Hermandad.»

Firma

Gerona, a de 1936

actividad al logro de los fines del movimiento bajo la disciplina de los órganos autorizados de Falange.»

«A no pertenecer a ninguna asociación de carácter político o sindical distinta de la Falange, a dejar de pertenecer a aquellas otras de carácter recreativo o cultural cuando me sea ordenado y actuar en todas ellas en beneficio de la Falange.»

«A actuar en todos los sindicatos y secciones de la Falange, según las órdenes que de los Jefes de la Falange reciba.»

«A cotizar normalmente y con la máxima cantidad que mis medios me permitan a destinarn una cantidad mensual a la cotización propresos.»

«A adquirir y propagar la prensa del movimiento.»

«A acatar con disciplina todas las órdenes que reciba, anteponiendo el servicio de la Falange a cualquier otra diversión.»

«A no considerar nunca «en vacaciones» con respecto a la Falange comunicando todos mis trasladados de residencia y propagando en todo lugar el ideario de la Falange.»

Firma

Gerona, a de 1936

Es a dir que amb el precedent jurament si se'ls hi hagués pogut ocurrir (com passa ara) trobar-se cara a cara amb els fills del poble —germans nostres, no d'ells— no haguessin respectat la condició d'éssers humans i ens haguessin neutralat fulminentment.

S'havia fet un projecte de normes de conducta que són les que publiquem a continuació.

Proyecto de normas de conducta para los que deseen servir en la primera línea de Falange Española de la J. O. N. S.

«I.—La milicia es una orden religiosa; sus tres votos son: de patriotismo, de obediencia y de espíritu de sacrificio.»

Se ingresa en ella voluntariamente, pero en ella no podrán con-

vivir los tibios, ni los transeuntes. Hacerse militante de la FALANGE, es entregar todos los actos útiles de la vida, para un servicio sagrado: el de ESPAÑA.

II.—El militante tendrá siempre presente, que la prisión, las heridas y aún la misma muerte, son simples actos de servicio.

III.—El duro y penoso servicio de la primera línea, es un honor, no una carga; solo servirán en ella los que se hagan acreedores de tal honor.

IV.—El valor es una cualidad tan imprescindible y propia de todo militante, como la honradez y la lealtad. Solo alardean de valientes aquellos que no lo son. Ningún militante exhibirá, por tanto, extemporáneas ostentaciones de valor.

V.—Siendo voluntario el servicio de la primera línea, el militante queda obligado a cumplir, sin discusión cuanto se lo ordene. El enquadramiento en las milicias obliga al acatamiento, obediencia y sumisión total a las jerarquías militares en ellas establecidas.

VI.—El militante nunca deberá actuar con iniciativa propia. Las órdenes de los Jefes, llegados al Mando por méritos contrastados, son siempre buenas, y desde luego mejor que las ocurrencias personales.

VII.—El militante acometerá sus empresas con constancia y agilidad alegre y deportiva, pero en las actuaciones públicas y muy especialmente en los actos de propaganda sabrá vestirse de seriedad imperturbable, y tendrá siempre en cuenta que no basta cumplir una orden, sino que es preciso ejecutarla con el mayor celo y entusiasmo.

VIII.—Los méritos de los militantes no deberán hacerse públicos, por suponerse a todos capaces de ellos, pero si las faltas, para escarnimiento y vergüenza de quien las cometiere.

IX.—El militante deberá anteponer el servicio de Falange a cualquier diversión o entrenamiento y queda obligado a cumplir a cualquier hora del día o de la noche.

Por el anterior JURAMENTO
DE ADHESIÓN me obligo:

«A consagrar mi entusiasmo y

toda actuación que le ordene. Solo justificará sus faltas con causas graves y compatibles.

X.—Debe partir del principio de que nadie, empezando por él, debe saber de las actuaciones más que en lo que requiere necesariamente su actividad, y bajo ningún pretexto comunicarle a un tercero ningún informe sobre ello.

XI.—Se abstendrá de toda observación que manifieste tibieza y desagrado duda de los jefes ni sentimiento de la fatiga que exige lo que voluntariamente acepta.

XII.—Evitará las vociferaciones y aplausos que puedan confundir a las huestes de la Falange, con las mercenarias «Clases» aduladoras del espíritu liberal y solo levantará sus vidas cuando en un ambiente hostil o desconocido, pueda interpretarse su silencio como falta de convicción o exceso de prudencia.

XIII.—Acudirá en todo momento y sin la menor vacilación, al socorro del camarada en peligro aunque en ello arriesgue su propia vida.

XIV.—Servir será virtud esencial en el militante y servir con alegría en el puesto que se le designe, sin orgullo ni ambiciones de mando.

Comencen per tractar de religiosa aquesta ordre. La religió combat el crim, l'acte de matar, i veiem que als fronts, al costat dels «requetés» i «camises negres» s'hi troben tota aquesta púria de capellans, bisbes i sacerdots amb una mà la creu i a l'altra el fusell; de nit celebrant saturnals i orgies i de dies combatent contra el proletariat espanyol.

L'article tercer ve a corroborar el que dèiem de la xuleria d'aquests elements. Es a dir que només es feien creditors d'aital honor els matonescos i fatxendes.

Per acabar, com heu pogut llegir, «evitará los aplausos y vociferaciones que puedan confundir a las huestes de Falange con las mercenarias clases aduladoras de espíritu liberal». Es clar, el poble treballador, segons ells, és mercenari. Nosaltres creiem que els mercenaris són els que comerciegen amb l'honor i la vida. Ells són els mercenaris al portar a Espanya els moros, els legionaris i els del Terç per anihilar al poble.

A. C. M.

Demà publicarem el tercer capítol d'aquest reportatge. Molt probable que també posem la continuació de la llista dels elements de Falange Espanyola. A Barcelona tenen el fitxer general i ens l'han d'enviar tot seguit.

Obrer gironí

EL TEU DIARI ES
“COMBAT”

EN ELL HI BATE-
GA L'ESPERIT DE
LA REVOLUCIO.

Compra'!!

Plaza de Avelino Loriente

Barcelona. Estación de Francia. Aglomeración inusitada. Qué será?

En el transcurso de nuestro viaje a Gerona entramos en contacto con los camaradas ferroviarios. Están tristes, pero esa tristeza refleja al propio tiempo una entereza en el pensar, una idea en la mente y una resolución en el ademán. Los camaradas ferroviarios de Barcelona con una representación que llena los vagones, se desplazan a Gerona a cumplir un deber. Deber triste pero al propio tiempo un complemento de la lucha que el proletariado catalán sostiene contra la barbarie fascista. Van a cumplir con el deber que representa acompañar a su última morada el camarada Loriente asesinado por la canalla fascista en una extremidad de su ser, al igual que el decapitado abre los ojos y dice lo no concebible después de estar separada la cabeza del tronco, inmediatamente de caer la cuchilla liberadora de la guillotina.

Llegamos a Gerona a las 10'45 horas, el pueblo y nunca como ahora es aplicable esta palabra, está en la calle. En la Plaza del Carril ya se le ha aplicado el nombre de PLAZA DE AVELINO LORIENTE en honor al compañero caído defendiendo las libertades nacionales y del pueblo trabajador. Un camarada libertario se cuidó de gravar en una placa el nombre ya invicto de un hermano. El pueblo Gerónense se apresta a rendir su último tributo al camarada caído en el

campo del honor. De todas las Comarcas han llegado representaciones. ¿Hasta qué fin? Los hoteles, hosterías, casas de comidas están llenos. El que esto escribe no ha podido comer ante tal aglomeración pero, que satisfacción no representa la suya al comprender que ello, es el pueblo de Gerona y su comarca ¡no! Cataluña entera la que ha querido sumarse y vibra al unisono cuando uno de sus héroes da la vida por un ideal. Desde la nueva plaza de Avelino Loriente hasta las mismas puertas del cementerio la muchedumbre en manifestación y los puños en alto llena todas las plazas, calles y caminos. A pesar del orden, el desorden anárquico se impone. Todos somos unos. C.N.T., F.A.I., U.G.T., P.O.U.M., organismos oficiales todos; es el pueblo. Varios camaradas ¿Quienes son? Que importa. Es la expresión de Gerona, de Cataluña, de la España proletaria entera y finalmente la representación ferroviaria, que despidió al camarada Loriente dejándole que la tierra le sea leve, y todos, oradores y pueblo, identificados, dán ante el mundo entero la sensación de solidaridad que el proletariado español rinde al héroe caído demostrando que ya es un hecho la sentida frase del gran Carlos Marx «PROLETARIOS DE TODO EL MUNDO, UNIOS».

Camarada Loriente, soldado del ideal: Descansa en paz.

Como se componía la Centuria «Tchapaiev» de Gerona

La Centuria del Partido Socialista Unificado de Gerona, al llegar a Mallorca fué aumentada por más de 150 milicianos de la C.N.T. y marítimos, los cuales, llevados por el renombre y prestigio que conquistó la 18 Centuria en sus operaciones, se apresuraron a enrolarse a ella.

El jefe militar de esta Centuria, en todo momento, fué el camarada Pablo Vidal, el cual dadas sus grandes dotes de valentía, mereció la confianza de todos los milicianos que componían la Centuria.

Los compañeros de la C.N.T. y marítimos merecen que se les haga justicia reconociendo en ellos su abnegada conducta, que en todo momento defendieron con ardor el rojo pabellón de la Centuria Tchapaiev.

Debido a diferentes incidentes de las operaciones, la Centuria de Gerona quedó bastante reducida, y merced al refuerzo de los bravos milicianos antes aludidos, pudo mantenerse y continuar la lucha, que por cierto fué muy arriesgada pero también heroica. La Centuria de Gerona, por las exigencias de la guerra antes mencionadas, quedó reducida a la mitad, viéndose pero inmediatamente reforzada por más de 150 milicianos entre marítimos y de la C.N.T.

Todos, sin excepción alguna, reconocieron en Pablo Vidal al hombre militar que sabía conducirlos al combate con valentía y sin ninguna clase de ostentaciones. Fué

Pablo Vidal quien pistola en mano, arrebató al enemigo 4 ametralladoras y un importante botín de guerra, defendido por todos los milicianos de la Centuria.

El compañero Luis Otero, como delegado político, en los primeros momentos parece que quiso intervenir en las funciones de jefe militar, pero los milicianos no lo vieron con agrado, pues querían a un hombre que en todo momento estuviera a su lado, dando a cada momento las instrucciones para el combate en las mismas líneas de fuego.

Con la Centuria 18 que descansa unos días en Gerona, marcharán unos 120 milicianos más, enrolándose a éstos más de 170 que en Barcelona esperan al compañero Pablo Vidal, que es activo militante del Partido Socialista Unificado de Gerona.

Todos los milicianos del Partido Socialista esperan con anhelo marchar al frente, así como los bravos compañeros marítimos y de la C.N.T.

Con Pablo Vidal, Amador Flores y Teopisto Perich como jefes militares, todos los milicianos, sin excepción alguna, están dispuestos ir a todos los frentes a repetir sus hazañas de Mallorca.

Los milicianos creen que los delegados políticos deben limitarse a sus misiones concretas, sin meterse a otras funciones que no les corresponden.

Obrer: El teu diari és “COMBAT”

ASSOCIACIÓ «ART D'IMPRIMIR I ANEXES»

Es convoca una reunión general extraordinaria a todos sus afiliados para hoy día 8 de setembre, al seu local (abans l'«Amistad») per a tractar de la posició sindical del Sindicat Gràfic.

La reunión comenzará a les 9'30 de la nit.

Obrers tipogràfics de Girona: Assistiu-hi!

LA MEVA PROTESTA ENERGICA

Sr. Director de «Combat»

De la vostra amabilitat, rectitud i per a el restabliment de la veritat, espero permetre la inserció del meu comunicat al periòdic de la vostra digna direcció, per qual mercé us quedaré molt reconegut.

En la relació de feixistes que publicava ahir «Combat», hi figurava el meu nom. Em consta que la dita relació és deguda a unes llistes i fitxes trobades. De la inclusió del meu nom a aquestes llistes en protesta enèrgicament, doncs han estat confeccionades sense el meu coneixement i per tant sense el meu consentiment. Es una vilesa, que demostra el procedir d'aquesta gent, l'inclouer un nom a un partit al qual no s'hi pertany ni s'hi ha pertenyut mai. La joventut d'avui sentim la llibertat i la democràcia i treballem per aconseguir una justícia social més humana.

L'haver d'acudir a falsetats per nodrir unes llistes i fitxes d'un par-

tit, és demostració de falta de partidaris i d'ambient, cosa molt natural en aquesta terra de llibertat i democràcia.

Que consti ben clarament la meva més viril i enèrgica protesta per aquesta usuriació de nom i vilesa, i que consti que no sóc ni he estat mai feixista.

Us queda molt agrair, vostre afectíssim servidor i camarada,

Jaume Roquet

El que subscriu, protesta també enèrgicament pel mateix del company anterior, puj que es troba en la idèntica situació, no havent consentit mai, personalment, que el seu nom constés en cap llista feixista.

Josep Gutiérrez

Així mateix hem de rectificar un extrem de la informació que ahir varem publicar sobre «Falange Espanyola». Per una confusió que lamentem, dèiem que en el domicili de la casa Adroher Gns., hom havia trobat documentació de la orga-

COOPERATIVA GRAFICA

Avinguda Alvarez de Castro, 7-Teléfon 574

COOPERATISTES!!

COMERCIANTS

INDUSTRIALS

Encarregueu els vostres treballs de propaganda comercial i impresos a la

COOPERATIVA GRAFICA

de l'Avinguda Alvarez de Castro, 7

dirigida i controlada solament per elements treballadors i companys vostres.

Us serviran amb gran economia de preu.

COMITÉ ANTIFEIXISTA DE GIRONA

Comissió de Proveïments

Es fa públic que resta lliure la venda de gasolina a particulars, fixant, però, la quantitat màxima de 40 litres. Per a adquirir una quantitat superior a l'assenyalada, serà necessària l'autorització d'aquesta Comissió.

Girona, 8 setembre del 1936.

Llista de donatius pels militars que lluiten al front

METAL·LIC

Maria Meléndez, Pedret	18	10'
Geróni Planella		10'
Ramon Cadenas		25'
Josep Torres Cornellà		5'
Josep Gibert		15'
Jordi Gibert		5'
Gonzal Gibert		5'
Josep Quintana		15'
Emili Grau		2'
Comitè Federal i Comitè Antifeixista de Sarrià de Ter		520'
Emili Fulla		10'
Anton Montier		5'
Joaquim Massa		5'
Germanes Morillo		25'
A la memòria de la nostra filla		5'
Recapta feta en el míting Socialista del divendres		179'05

MERCADERIES

Casa Plaça, 12 calçots tela.	
Ramon Fogueras, 4 dotzenes de mitjons.	
Autoni Pujol, Josep Amich i Josep Vinyes, 1 sac d'arrós i 3 sacs de carbó.	
R. Guich Carol, 25 gerseis de llana.	
S'ha de fer remarcar que les obreres de dita Casa han contribuït a la fabricació dels mateixos sense cobrar jornal.	
Girona, 8 de setembre del 1936.	

C. N. T. A. I. T.

FEDERACION LOCAL DE SINDICATOS UNICOS

Sindicato Unico de la Industria de la Edificación.

Este Sindicato dándose cuenta concretando de forma seria y decidida los momentos en que vivimos, invita a todos los obreros de la In-

DELS ARTICLES PUBLICATS EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS.

nització suara dita. La veritat és que en un calaix particular d'un empleat de la casa es va trobar al fer el registre un «dossier» amb fitxes, rebuts i llista de socis del «Grup Sant Narcís» de la F. J. C. (Farsants, Jesuites, Canalles). Ho fem constar en honor a la veritat.

Aquests documents etc. es troben, però, a casa en Joan Barceló, de la Plaça de la República.

dustria de la Edificación de Girona y su radio a la ASAMBLEA MAGNA que se celebrará el miércoles dia 9 a las 7 de la noche en el Teatro Albéniz con el siguiente orden del día:

1. Lectura del acta anterior.
2. Nombramiento de mesa de discusión. Los delegados del pleno provincial informarán del mismo.
3. Nombramiento de los cargos de Junta que faltan.

4. Nombramiento de 4 compañeros para Secretariado del Comité de relaciones Intercomarcal de la EDIFICACION y que al mismo tiempo actuarán en el Comité Comarcal.

5. Asuntos generales.

Camaradas debido a la importancia del acto y a la responsabilidad para todos los obreros de la localidad, que emanen del mismo recomendamos la puntual asistencia y que no falte nadie.

Quedan vuestros y de la causa,

EL COMITÉ

SOCORRO ROJO INTERNACIONAL (Secció Catalana)

GIRONA

Suscripción abierta en pro de las víctimas del fascismo

	Ptas.
Recaudado M. por Clapés	23'60
> B. por Ballovera	4'
> O. por Otero	34'
> E. por Candela	6'65
> N. por Salleras	15'
> J. por Bueno	157'50
> A. por Sánchez	17'
Total	257'75

Cuyo importe fué enviado el dia 1 de setiembre de 1936 al Socorro Rojo de Barcelona y con el destino arriba expresado.

Sigue la suscripción con Sindicato de carteros rurales de la prouincia de Gerona 59'45

Comitè antifeixista de Port de la Selva 104'75

U. G. T.

RAM DEL PAPER

Aquest Sindicat del Ram del Paper després d'haver estat constituit, posa en coneixement dels seus afiliats i simpatitzants que les seves oficines estaran obertes per atendre als companys, tots els dies de 5 a 8 de la tarda a la Casa del Poble, Pau Casals, 4.

Girona, 7 Setembre 1936.

El Secretariat

NOTA DEL SINDICATO NACIONAL DE TELEGRAFOS

(Sección de Gerona)

Por disposición del Comité Ejecutivo Nacional, la recaudación pro Milicias antifascistas recaudadas este mes y que asciende a la cantidad de 766,25 pesetas se ha remitido a aquel organismo superior a fir de que este haga la entrega total de

lo recaudado por el Sindicato Nacional de Telégrafos.

Gerona, 7 Septiembre 1936
Por el Comité,
El Secretario,
A. Gomis

CENTRE DE DEPENDENTS DEL COMERÇ I DE LA INDUSTRIA

(U. G. T.)

Convoca a tots els seus afiliats ram d'OFICINES I DESPATX a la reunio que tindrà lloc avui dimarts a les 10 de la nit al local social per a tractar dels assumptes següents:

Nomenament de la Junta d'aquesta secció.

Organització de la mateixa.

Assumptes generals.

Per ésser aquesta reunió de molt interès, es prega l'assistència de tots els afiliats a aquesta secció.

Subscripció en pro Milícies antifeixistes i ordes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia

(Continuació)

Ptes. Suma anterior 41.077'86

Personal casa Balmes (segona recaptaçió)	62'75
Miquel Franch	12'50
Recaptat partit futbol celebrat el dia 4 del corrent a Pont Major	78'
Producte de la funció celebrada el dia 6 setembre corrent per «Associació Art d'Imprimir i Aneixes»	200'
Total	257'75

Cuyo importe fué enviado el dia 1 de setiembre de 1936 al Socorro Rojo de Barcelona y con el destino arriba expresado.

Sigue la suscripción con Sindicato de carteros rurales de la prouincia de Gerona 59'45

Comitè antifeixista de Port de la Selva 104'75

Subscripció oberta per la Associació Funcionaris Municipals comarques gironines:

Associació de F. M. de les C. G. 500'
Unió d' Empleats de l' Escorxador Municipal 300'

De l'empresari dels serveis d'acarreg de la neteja pública, Felip Girónes 25'

Per un dia d'haver Empleats d'aquest Ajuntament a excepció de Guàrdies Urbans de dia, Vigilants d'Arbitri i Peons neteja, els quals ja ho han fet per a altre conducte, el cap de la Guàrdia Urbana Salustià Romero, el cap de Brigada Arbitri Josep Torrent i Vigilant Joan Hosterc, constant en la present subscripció amb un dia d'haver

1.416'40

Total 43.950'91

Notícies de darrera hora

“Los Aguiluchos” es destaquen per la seva labor ofensiva

«Los Aguiluchos» aquest matí han efectuat una operació de castig sobre Chinchilla. Tres centúries d'aquesta columna han obert un

intens foc de metralladora i fusell havent causat moltes baixes a l'enemic.

A Oviedo resten solament en peu alguns edificis

En el front de Talavera es combat acarnissadament

Una gran victòria de la caballeria lleial a Don Benito

Els Alcassers de Toledo totalment destruïts per l'artilleria

FRONT SUD

Extremadura.—A Talavera aquest matí ha començat un violent combat que a l'hora de comunicar encara continua. Les forces de la República porten la iniciativa.

En Don Benito la cavalleria lleial ha efectuat una carga sobre l'enemic i ha fet presoners quatre oficials i soldats. Així mateix ha agafat material de guerra.

L'Alcàsser de Toledo és violentment canonejat per les nostres tropes. Els facciosos reben sense contestar el nostre bombardeig. Aquest des que s'ha començat no ha parat ni un sol moment.

AJUNTAMENT

Sessió ordinària de Ple, del dia 9 de Setembre del 1936

ORDRE DEL DIA PER A LA SESSIO

De Governació.—Sobre jubilacions, excedències, i cessanties de personal.

Sobre nova plantilla de la Guàrdia Municipal.

Sobre reorganització del personal de l'Escorxador Municipal.

Sobre millors a la Brigada de Neteja Pública.

Sobre execució de l'acord d'incompatibilitat de càrrecs.

De Finances.—Sobre bases de conveni amb el ciutadà Josep M. Pérez Xifra.

Sobre indemnització a l'Ajuntament dels perjudicis ocasionats per l'administració eclesiàstica del Cementiri.

Del Delegat de l'Escorxador.—Sobre reforma a efectuar en l'Escorxador Municipal.

D'Urbanització i Serveis Públics.—Sobre portada d'aigües a Montjuïc i urbanització de la muntanya.

Sobre cessió parcel·la de terreny a la Generalitat de Catalunya.

Sobre continuació del mur del passeig de Canalejas.

De la Delegació de Cementiris. Sobre destí de la ex-capella del Cementiri per tomba dels martres de la llibertat.

Precs i preguntes.

Llegiu i propagueu

COMBAT

Redacció i Administració:
Alvarez de Castro, núm. 7
Telèfon, 574

COMBAT

Dimarts, 8 de setembre del 1936

PREUS de SUBScripció

Mes 2'50 ptes.
Trimestre 6'50 »

L'EVOLUCIO DE LA IDEA

Es un fet indiscutible, que els actuals moments han portat i porten un desplaçament remarcable de les forces republicanes d'esquerra vers les organitzacions socials que fins ara havien estat allunyades de les lluites polítiques, i les quals el 16 de febrer conscienciant de les responsabilitats del moment varen enquadurar-se en el Front Popular.

Sembla a primera vista que aquest desplaçament és l'adaptació, o millor, el mimetisme que obliga als esperits febles a juntar-se fins confondre's als qui tenen la força, al mancar-los la fortitud d'esperit necessària per a sostindre i defensar els seus ideals.

En aquest procés evolutiu, però causes més íntimes i derivades d'un sentiment de la pròpia consciència son les que marquen les directrius obligant als esperits liberals a despullar-se de vells prejudicis i d'una manera imperceptible però constant a cercar punts de contacte fins la completa identificació amb les organitzacions que propugnen per el millorament de la vida col·lectiva i l'enoblit de l'home.

Dels que no passem dels quaranta anys, som en majoria els que la política propiament dita, no ha pogut interessar-nos fins la caiguda de la primera dictadura. Abans dels «pronunciaments», els estudis, el treball, l'esport i el podrit panorama polític amb els torns «conservador-liberal» que munien l'Estat, deixaven el nostre esperit en la més completa indiferència.

Fou la dictadura amb els seus atropells indignes, amb els seus negocis bruts, amb totes les seves xacres, que ens obligà a blasmar d'aquell estat de coses i fixar la nostra atenció en el panorama polític. I la nostra consciència repudiava amb faste la representació màxima d'aquella vergonya encarnada en un Borbó tarat per totes les misèries morals i fisiològiques.

I va néixer el nostre primer sentit polític de protesta, que va por-

tar-nos al camp republicà d'esquerra, veritable antítesi de les classes que aguantaven aquella monarquia tronollant. Semblava que la República seria un oasis en el qual totes les vergonyes viscudes tants anys serien borrades de la nostra consciència i el punt de sortida vers una nova estructuració social i política.

El poble però, havia sofert massa durant els set anys de disbauxa, per què fos possible que satisfés les seves ànsies un partit polític esquerrià, si, però a la fi burgès.

Les lluites socials, les reivindicacions justes de la classe obrera, eren els primers plans de l'actualitat durant els darrers anys. Les disbauxes dels potentats i la fam dels treballadors humils, la intrangènica incomprendible de les dretes dominadores durant tants d'anys eren un contrast massa violent que no podien deixar de copsar els esperits no mixtificats ni atemoritzats per fanatismes de cap espècie...

I davant aquest panorama obscur i caòtic, davant les conessions que els governs esquerrans feien a les dretes, que superbos encara aixecaven el cap amb amenaces folles, l'esperit es revoltava i anava fent via sempre més enllà apropiant-se als que atuïts per la fam i el fuet, aixecaven un clam demanant justícia.

D'aquelles conessions, avui en recollim el fruit. No arrancarem les arrels i la reacció femada en tota l'escòria del militarisme i capitalisme ha pogut aixecar-se per a dur a la nostra pàtria a la més incivil i criminal de les guerres.

I ara davant tanta misèria, tanta sang i tantes llàgrimes, l'esperit avança, avança sempre més enllà, cercant per entre les ombres que projecten els enemics del poble, la llum de l'amor entre els homes, i una nova civilització basada en la mútua comprensió i un cel obert a totes les llibertats.

Antoni Gomis

EL BLOQUE INQUEBRANTABLE ANTIFACISTA DE GERONA, ha experimentado con la caída del compañero Avelino Loriente, otro estremecimiento indeleble.

Después de Diego Terradell, el maestro inquieto e infatigable, la SEGUR de siniestra aureola, en acecho criminal tras la sombra fatídica de un ente trasconejado en un paraje solitario, ha proyectado en la mente de un salvaje fascista - vulgo cura - la irradiación de su hiel prehistórica para asestar contra el cuerpo de alma noble, abnegada y generosa de Avelino Loriente una descarga cerrada que le dejó exámen.

¡Mala coyuntura para vosotros, trogloditas del fascismo! El hecho no ha quedado ni quedará impune.

En lugar de amenguar nuestro celo, lo que habéis logrado es un solviantamiento general, que ha reavivado la llama esplendente de nuestra cordialidad en ascendente

haz de granítica cimentación, que nos auna a todos sin distinción de matices.

AVELINO LORIENTE, era un militante de la C. N. T. saturado de bonhomía.

Diligencioso, trabajador, activo como el que más. Modelo de compañerismo y adalid de camaradas.

Casos como los de él, sólo se dan en los anales de la LIBERTAD.

Los compañeros del carril no me dejarán de mentir.

Hombres como Avelino analizan la causa ANTIFASCISTA y honran a las organizaciones que los auspician.

No voy a terminar este artículo, sin antes mencionar un hecho reciente que revela la grandiosidad heroica de este muchacho. Es toda una efemérides histórica. El día 19 de Julio —fecha memorable en la historia de España— a las seis de la mañana, junto con dos compañe-

ros de su temple, de la F. N. I. F. en Barcelona, con una ametralladora, y aguantando impávidos una granizada de balas, ahuyentaron a los elementos fascistas que en desapoderado afán, querían adueñarse de la estación, siendo victoriamente rechazados.

¡Puede darse mayor prueba de abnegación, en holocausto a la HUMANIDAD, que la de este compañero, que deja en el mayor de los desconsuelos a su compañera y a cuatro hijitos?

Que la tierra sea leve al camarada de los camaradas AVELINO LORIENTE.

Y que la mortaja que lo acompaña en la tumba, nimbada por el beso de miles de almas solidarias, sea la llama votiva de nuestra más estrecha cordialidad y el incentivo de nuestra armonía en aras de la HUMANIDAD.

P. SERRA

Gerona a 6 Septiembre 1936.

La manifestació de dol d'ahir

Una immensa gentada expressà el seu condol per la mort del company Avelí Loriente, actiu militant de la

C. N. T.

Ahir, a les onze del matí, tingué lloc l'acte de l'enterrament del company Avelí Loriente, mort en compliment del seu deure, com a milicià i com a antifeixista.

Seria impossible fer un càcul exacte de la immensa gentada que concorregué a la grandiosa manifestació, però creiem que no baixaria de les deu mil persones.

Una orquestra obria pas pels carrers de la ciutat, que es veien atestats de gent que presenciaava la desfilada. Axí mateix, la banda de la Guàrdia Nacional Republicana prengué part en el seguici, la qual executava els tocs adequats en aquests actes.

El cotxe que portava el fèretre estava materialment cobert de flors naturals, ofrena de les organitzacions obreres al volgut company que ens deixava.

Una multitud de banderes de la C. N. T. i de la F. A. I. presidien el seguici el qual estava controlat per les Joventuts Llibertàries, con-

venientment uniformades i armades.

A l'acte hi havien representacions de totes les representacions obreres i especialment una de nombrósissima de ferroviaris, puix el malaguanyat company pertanyia al Sindicat Ferroviari.

També hi assistiren importants representacions de la U. G. T., Partit Socialista Unificat, Federació Local i P. O. U. M. Les forces republicanes també hi tenien la seva representació.

La desfilada durà més de dues hores, recorrent per les principals avingudes de la ciutat, fins arribar al cementiri en correcta formació. Una vegada en aquest lloc de repòs, les banderes desfilaren davant del cadàver, que estava visible per tal que la multitud li rendís el darrer tribut de sentiment. Seguidament el taüt fou enterrat enmig d'una gran emoció, pronunciant-se unes paraules de comiat i de record per a l'inoblidable Avelí Loriente.

Es digne de remarcar-se el gran contingent de noies que assistiren a l'enterrament, les quals volgueren expressar la seva adhesió al condol de la ciutat, ofrenent a la tomba del cadàver sengles ramells de flors.

Amb la manifestació d'ahir, el poble de Girona posà ben alt el pavelló antifeixista, demostrant la magnífica unió i compenetració de totes les organitzacions, les quals en aquests moments no tenen altre afany que abatre el feixisme de les ciutats i dels fronts de guerra.

Manifestacions com la d'ahir, difícilment podran ésser superades, per la seva importància i emoció envers un sentiment comú: l'acomplir un company que la lluita contra el feixisme ha immolat en holocaust a un ideal d'emancipació i de llibertat.

Que la terra li signi lleu al volgut company Avelí Loriente!

COMBAT
ORGAN DEL COMITÉ ANTIFEIXISTA

BUTLLETI DE SUBScripció

En
a
domiciliat
subscripció per
preu de ptes.

núm.
sol·licita la
al diari «COMBAT» pel
El Subscriptor,

PREUS DE SUBScripció:
Mes 2'50 pessetes
Trimestre 6'00 »
Els pagaments es faran per
avançat.

Podeu adreçar-vos a la nostra Redacció "Cooperativa Gràfica" c. Alvarez de Castro

El poble exigeix atacar a fons el feixisme emboscat. Tant si és a la ciutat com als fronts de guerra. La lluita és a mort en tots els sectors.